

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/8/2018
Identifikačné číslo spisu: 3813221107
Dátum vydania rozhodnutia: 27.02.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ľubomíra Kúdelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3813221107.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Ivan Ondrejovič - ARCIOND, so sídlom Námestie J.C. Hronského 14, Prievidza, IČO: 10 892 290, zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Polákom, so sídlom Aleja Slobody 1890/50, Dolný Kubín, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo obrany SR, so sídlom Kutuzovova 8, Bratislava, o návrhu na obnovu konania, vedeného pred Okresným súdom v Prievidzi pod sp. zn. 14Cb/237/1999, o dovolaní žalobcu proti rozhodnutiu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14. júna 2017, č. k. 8Cob/84/2015-203, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a .
- II. Žalovaný m á proti žalobcovi n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prievidza uznesením z 19. novembra 2014, č. k. 5Cb/123/2013-125 návrh na obnovu konania vo veci vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 14Cb/237/1999 zamietol, konanie v časti návrhu na rozhodnutie vo veci samej zastavil a žalobcu zaviazal na náhradu trov konania.
2. Žalobca sa návrhom zo dňa 1. októbra 2013 domáhal obnovy konania vo veci pod sp. zn. 14Cb/237/1999 a ako dôvod pre obnovu uviedol, že ho z vlastného podnetu navštívil Ing. S. I., ohľadom nárokov vyplývajúcich zo Zmluvy o kúpe a výhradnom obchodnom zastúpení č. XXXXXXXXX/X a pri tejto príležitosti mu odovzdal prehlásenie, z ktorého vyplýva, že po rozdelení ČSFR od 1. januára 1993 mali byť uvedená zmluva a Kúpna zmluva č. X/XX-XX zo dňa 10. novembra 1992 aplikované v prospech ARCIOND-u. V prehlásení uviedol, že tieto skutočnosti boli utajované najmä voči firme ARCIOND. Dňa 17. októbra 2014 žalobca súdu predložil fotokópiu výtlačku č. 4, zmluvy č. XXXXXXXXX/X, ktorá je podľa neho podpísaná plk. F. a tiež genmjr. Ing. V. D.. Podľa žalobcu v pôvodnom konaní nebol úspešný z dôvodu, že nemal listinu podpísanú oprávnenou osobou. V pôvodnom konaní tento dôkaz nemohol predložiť, pretože mal k dispozícii len výtlačky č. 5 a č. 6, na ktorých je podpísaný len plk. F.. Až v čase prebiehajúceho konania o obnovu sa objavila osoba (zamestnanec žalovaného), ktorá preukázala, že má kópiu výtlačku č. 4.
3. Žalovaný s návrhom nesúhlasil, pretože výpoveď p. I. považoval za nejednoznačnú vzhľadom na jeho

predchádzajúcu výpoveď v pôvodnom konaní. Taktiež predložené listiny nepovažoval za pravé, nešlo o originály a ich pravosť nebola preukázaná. Poukázal aj rozhodnutie v pôvodnom konaní, keď súd uviedol, že aj v prípade platnosti zmluvy č. XXXXXXXX/X, ktorá bola nahradená zmluvou č. 1/11-92 a všetky záväzky z nej vyplývajúce skončili v priebehu roka 1999. Dôkazy predložené žalobcom nie sú spôsobilé zvrátiť priebeh konania.

4. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, výsluchom účastníkov aj svedkov a zistil, že Okresný súd Prievidza rozsudkom zo dňa 22. marca 2010, č. k. 14Cb/237/1999-791 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu z 28. septembra 2011, č. k. 8Cob/126/2010-889, bol zamietnutý návrh na zaplatenie náhrady škody vzniknutej neplnením povinností zo strany žalovaného. Súd prvej inštancie v tomto konaní vyslovil, že zmluva č. XXXXXXXX/X je neplatná pre rozpor s § 38 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože nebolo preukázané, že bola podpísaná oprávnenou osobou. Zároveň tiež uviedol, že aj v prípade platnosti kúpnej zmluvy, z dokazovania vyplynuli skutočnosti, z ktorých možno dospieť k záveru, že z tejto zmluvy pre žalovaného v rokoch 1997 až 2008 nevyplývali žiadne povinnosti. Právny vzťah z tejto zmluvy trval od začiatku roka 1993 do konca prvého štvrťroka 1999, kedy bola zmluva zo strany žalovaného vypovedaná. Z obdobia rokov 1993 až 1996 sa účastníci o náhrade škody dohodli a dojednaná náhrada škody bola žalobcovi zaplatená.

5. Súd prvej inštancie návrh na povolenie obnovy konania nepovažoval za dôvodný, nakoľko dôkazy, ktoré ako relevantné pre povolenie obnovy konania žalobca uviedol, mohli byť vykonané aj v pôvodnom konaní. Podmienkou pre povolenie obnovy je aj to, aby skutočnosti a dôkazy, ktoré žalobca nemohol bez svojho zavinenia použiť v pôvodnom konaní, boli spôsobilé privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. V danej veci však súd zastal názor, že žalobcom označené a predložené skutočnosti a dôkazy nemohli pre neho privediť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Z rozhodnutia v pôvodnom konaní totiž vyplýva, že súd sa zaoberal posúdením nároku žalobcu aj za predpokladu, že by bola zmluva č. XXXXXXXX/X platná a vyvodil záver, že z tejto zmluvy nevznikajú žiadne nároky, nakoľko po uzavretí zmluvy č. 1/11-92 jediným základom právnych vzťahov medzi žalobcom a československým štátom sa stala zmluva z 10. novembra 1992 a právny vzťah z tejto zmluvy trval od roku 1993 do konca prvého štvrťroka 1999, kedy bola zmluva žalovaným vypovedaná.

6. Na základe uvedených skutočností súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh na povolenie obnovy konania nie je dôvodný, nakoľko dôkazy, prípadne skutočnosti uvádzané a predložené žalobcom, bolo možné vykonať aj v pôvodnom konaní a tieto skutočnosti, resp. dôkazy, nie sú spôsobilé privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, preto návrh na povolenie obnovy konania vedeného pred Okresným súdom Prievidza pod sp. zn. 14Cb/237/1999 zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v prospech úspešného účastníka a o trovách štátu podľa § 148 ods. 1 O. s. p. v neprospech žalobcu. Nakoľko návrh na rozhodnutie vo veci samej vzal žalobca pred prvým pojednávaním späť, súd v tejto časti konanie zastavil (§ 96 ods. 1, 3 O. s. p.).

7. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) označeným rozhodnutím potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 19. novembra 2014, č. k. 5Cb/123/2013-125 (ďalej len „súd prvej inštancie“), ktorým bol zamietnutý návrh na obnovu konania a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť trovy konania (trovy štátu a žalovaného), v časti návrhu na rozhodnutie vo veci samej konanie zastavil. Odvolací súd sa pri rozhodovaní o odvolaní riadil ust. § 470 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“), ktorý nadobudol účinnosť od 1. júla 2015.

8. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd uviedol, že odvolanie podala oprávnená osoba, odvolanie spĺňa náležitosti v rozsahu § 127 ods. 1 a § 363 C. s. p..

9. S odkazom na ust. § 380 ods. 2 C. s. p. odvolací súd posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené procesnými vadami a žiadne procesné pochybenie súdu nezistil.

10. Odvolací súd vec preskúmal v rozsahu podaného odvolanie podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 C. s. p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je vecne správne a podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ho potvrdil.

Odvolací súd rozhodol bez nariadenie odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p., pretože v danej veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem. Súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, dôkladne sa zaoberal tvrdeniami a dôkazmi strán v spore, dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami podľa § 19 ods. 1 C. s. p. (do 30. júna 2015 podľa § 132 O. s. p.) a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď s odkazom na ním citované ustanovenia O. s. p. (platného v čase rozhodovania), návrh na povolenie obnovy konania zamietol. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s požiadavkami § 157 ods. 2 O. s. p. (teraz § 220 ods. 2 C. s. p.) a odvolací súd sa plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia a konštatovaním správnosti jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 C. s. p.) a z dôvodu hospodárnosti nepovažoval za potrebné opakovane uvádzať argumentáciu, pre ktorú súd prvej inštancie návrh na povolenie obnovy konania zamietol.

11. Z odvolacieho rozhodnutia vyplýva názor (§ 387 ods. 3 C. s. p.), že súd prvej inštancie sa vysporiadal s podstatnými vyjadreniami strán.

12. Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom a možno ním napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu z taxatívne stanovených dôvodov v presne určenej lehote. Pri obnove konania je potrebné rozoznávať subjektívne a objektívne podmienky prípustnosti. Subjektívnu podmienku prípustnosti obnovy konania predstavuje subjekt, ktorý môže návrh na obnovu konania podať. Objektívne podmienky prípustnosti obnovy konania boli stanovené v § 228 ods. 1 O. s. p., ako taxatívne dôvody obnovy konania. Subjektívnymi i objektívnymi podmienkami prípustnosti obnovy konania sa súd prvej inštancie zaoberá z úradnej povinnosti, rovnako ako aj odvolací súd.

13. Podľa obsahu odvolania odvolací súd považoval za podstatné odvolacie námietky žalobcu, že súd prvej inštancie nemal vychádzať zo zmätočného vyhlásenia JUDr. N. z 13. októbra 2014, ktorého žalobca nežiadal ako svedka vypočuť v konaní o povolení obnovy konania, ale bolo potrebné vychádzať zo svedeckej výpovede N.E., že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, že súd nesprávne právne vec posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav veci, prekročil rozsah preskúmania podľa § 228 až § 234 O. s. p., že vo výroku II. v rozpore s procesnou praxou konanie zastavil v merite veci. Odvolací súd sa nestotožnil s odvolacími dôvodmi, a to ani v jednom z tvrdení uvedených v odvolaní tak, ako vyplýva z podrobného odôvodnenia v bode 17 rozhodnutia. K námietke o nesprávnom rozhodnutí o späťvzati návrhu na rozhodnutie vo veci samej, odvolací súd vyslovil názor, že žalobca v tejto časti vzal návrh späť (l. č. 24), preto súd prvej inštancie mohol konanie v tejto časti len zastaviť podľa § 96 O. s. p.

14. Odvolací súd mal za to, že žalobca ani v odvolaní neuviedol žiadne tvrdenia, ktorými by sa súd prvej inštancie nebol zaoberal a riadne ich neodôvodnil. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil a plne sa jeho závermi stotožnil. Na tomto základne odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne v celom rozsahu potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 C. s. p., vrátane trov prvoinštančného konania.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že úspešnej strane nepriznal ich náhradu, nakoľko neboli uplatnené a nárok na náhradu ani zo spisu nevyplýval.

16. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca podaním zo dňa 19. septembra 2017 dovolanie, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu i súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a priznal žalobcovi trovy dovolacieho konania.

17. Prípustnosť a dôvody dovolania sú podľa žalobcu dané podľa § 420 písm. f/ C. s. p. a § 421 ods. 1 písm. a/, b/ C. s. p.. V odôvodnení uviedol, že závery vyslovené súdom k návrhu na povolenie obnovy konania sú v príkrom rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou dovolacieho súdu a s týmito závermi dovolateľ nesúhlasí. Uviedol, že súd nemal vychádzať zo zmätočného vyhlásenia JUDr. N., pretože túto

osobu nenavrhol ako svedka vypočut'. Pre zistenie dôvodov na povolenie obnovy konania mala význam len výpoveď p. C.. Uviedol, že názor súdu o tom, že dôkaz oboznámením sa výtlačku č. 4, zmluvy č. XXXXXXXX/X mohol byť vykonaný už v pôvodnom konaní, podľa dovolateľa nemôže obstať. Tvrdí, že postupom súdu bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom. Oba sudy nesprávne právne vec posúdili tým, že nepoužili správne ustanovenia právneho predpisu a nedostatočne zistili skutkový stav, dospeli na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, vo veci rozhodoval vylúčený sudca, čím boli splnené odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p. Ďalej v dovolaní argumentuje, že výtlačok č. 4 v čase pôvodného konania nemal k dispozícii a poukázal na tvrdenie svedka p. C., podľa ktorého bol výtlačok č. 4 k zmluve č. XXXXXXXX/X iba u neho.

18. Ďalej v dovolaní poukazuje na to, že oba sudy prekročili rozsah skúmania, ktorý bol v čase rozhodovania upravený v § 228 až § 234 O. s. p. V dovolaní namietal aj arbitrárnosť odôvodnenia rozhodnutia.

19. Žalobca dovolaním namietal vadu konania podľa § 420 písm. f/ C. s. p., podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. a § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., t. j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Odvolací súd sa obmedzil výlučne na konštatovanie zákonnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, pričom podľa dovolateľa ide o závery čisto formalistické a nie je možné ich akceptovať.

20. Žalovaný sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

21. Najvyšší súd ako súd dovolací podľa § 35 C. s. p. po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok treba odmietnuť.

22. Na odôvodnenie dovolací súd uvádza, že dovolateľ videl dôvod prípustnosti dovolania v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p., ako aj v ustanovení § 421 ods. 1 písm. a/, b/ C. s. p. Otázka kumulácie dôvodov prípustnosti dovolania bola riešená v uznesení veľkého senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 19. apríla 2017, sp. zn. 1VCdo/2/2017, podľa ktorého kumulácia dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle § 420 C. s. p. a § 421 C. s. p. je neprípustná. Ak sú v dovolaní súbežne uplatnené dôvody prípustnosti podľa oboch uvedených ustanovení, dovolací súd sa pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí len na posúdenie prípustnosti dovolania z hľadiska § 420 C. s. p.

23. S poukazom na ustanovenie § 48 ods. 3 C. s. p. je právny názor vyjadrený v rozhodnutí veľkého senátu pre senát dovolacieho súdu rozhodujúci vo veci záväzný. Z tohto dôvodu nie je vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu oprávnený posudzovať prípustnosť dovolania žalovaného podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/, b/ C. s. p. Preto sa dovolací súd obmedzil na posúdenie prípustnosti dovolania žalovaného podľa § 420 písm. f/ C. s. p.

24. S odkazom na právnu úpravu dovolania účinnú od 1. júla 2016, ak dovolateľ v dovolaní namieta vadu nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia a odňatie možnosti konať pred súdom podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., je jeho povinnosťou podľa § 431 ods. 2 C. s. p. uviesť, v čom konkrétne táto vada spočíva. Iba ak sú tieto podmienky splnené, môže dovolací súd pristúpiť k preskúmaniu, či je dovolateľom tvrdený dovolací dôvod aj skutočne daný. Ak v dovolaní nie je jednoznačne uvedené, v čom konkrétne spočíva tvrdená vada, dovolací súd na rozdiel od právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 nie je oprávnený nahrádzať pasivitu dovolateľa, resp. nahrádzať úkony, ktoré bol povinný uskutočniť jeho právny zástupca ako osoba znalá práva a hľadať v texte dovolania, prípadne v predloženej spise, čo by prípadne mohlo predstavovať vadu podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p.. Uvedené znamená, že nepostačuje, ak v rámci textu dovolania dovolateľ skonštatuje, že podľa jeho názoru je nejaký čiastkový záver odvolacieho súdu nepreskúmateľný, prípadne arbitrárny, avšak neuvedie, že týmto konkrétnym postupom odvolacieho súdu malo, resp. mohlo dôjsť k naplneniu dovolacieho dôvodu v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p.. V prípade, ak dovolateľ tvrdenú vadu zmätočnosť vyššie uvedeným spôsobom v súlade s ustanovením § 431 C. s. p. nevymedzí, dovolací

súd dovolanie odmietne v súlade s ustanovením § 447 písm. f/ C. s. p..

25. V preskúmvanej veci namietal žalobca v dovolaní vadu konania podľa § 420 písm. f/ C. s. p., ktorú vyvodzuje z arbitrárnosti rozhodnutia (nedostatočného odôvodnenia odvolacím súdom), namieta tiež, že súd vychádzal, okrem iného, zo svedeckej výpovede JUDr. N., a nie p. C., ktorého vypočutie navrhol, namietal tiež že odvolací súd mu svojim postupom znemožnil uskutočňovať jeho procesné práva, čím bolo konania zaťažené vadou podľa § 420 písm. f/ C. s. p..

26. Pre naplnenie prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch základných znakov, ktorými sú: a) nesprávny procesný postup súdu, b) tento nesprávny procesný postup súdu znemožnil strane realizovať jej procesné práva a zároveň c) intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Aby bola daná prípustnosť dovolania, musí súd svojim nesprávnym procesným postupom znemožniť strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, ktoré priznáva zákon (napr. vyjadrovať sa k návrhom, predkladať dôkazy). Medzi tieto práva nepatrí právo strany sporu na to, aby súd akceptoval jej procesné návrhy a aby rozhodol v súlade s predstavami strany sporu, alebo aby odôvodnil rozhodnutie podľa predstáv strany sporu. Pre prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. musí intenzita zásahu do procesných práv strany sporu v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu dosahovať mieru porušenia práva na spravodlivý proces.

26.1. Dovolateľ ako vady konania uviedol nedostatočné odôvodnenie - arbitrárnosť rozhodnutia podľa § 420 písm. f/ C. s. p.. K tejto námietke odvolací senát konštatuje, že tieto dovolacie námietky sú totožné s námietkami, ktoré boli už predmetom dovolacieho prieskumu v skôr vydaných rozhodnutiach a stanoviskách (napr. R 111/1998, stanovisko 2/2015, i nález I. ÚS 14/2015) a s ich závermi sa stotožňuje. Dovolací súd zároveň nespochybňuje, že jedným z aspektov práva na spravodlivý proces je právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Na druhej strane ale treba mať na zreteli aj to, že vada nedostatku dôvodov rozhodnutia sama osebe (pri inak správnom rozhodnutí) nemusí disponovať potrebnou ústavnoprávnou intenzitou smerujúcou k porušeniu označených práv (III. ÚS 228/06, I. ÚS 53/10, III. ÚS 99/08). Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania (aj keď tento ich vníma ako relevantné), ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (porovnaj IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05). Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu nemožno považovať za svojvoľné, arbitrárne alebo nelogické s ohľadom na dovolateľom vymedzený dovolací dôvod. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí reagoval na podstatné odvolacie námietky žalobcu a za porušenie základného práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy a naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalobcu (viď napr. I. ÚS 673/2014, II. ÚS 27/2008, III. ÚS 167/2013). Dovolací súd túto námietku nepovažuje za dôvodnú.

26.2. K námietke žalobcu, že mu bola odňatá postupom odvolacieho súdu odňatá možnosť realizovať jeho procesné práva dovolací súd konštatuje, že odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký postup súdu, ktorým strane sporu odňal možnosť realizovať tie procesné práva, ktoré mu Civilný sporový poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práva a právom chránených záujmov. Skutočnosť, že súd nevykoná stranami všetky navrhované dôkazy, ani takýto jeho postup nemožno hodnotiť ako odňatie práva konať pred súdom. Rozhodnutie vyjadruje nezávislé postavenie súdu pri hodnotení dôkazov, ktoré vykonal, vrátane nezávislého rozhodovania o tom, ktoré dôkazy vykoná a ako ich vyhodnotí a posúdi. O takýto prípad by išlo však vtedy, ak by súd svojim procesným postupom odňal strane sporu možnosť navrhovať dôkazy, čo v danej veci nebolo preukázané. Žalobcovi nebolo znemožnené navrhovať dôkazy, čo napokon ani nenamieta, avšak jeho nesúhlas s tým, ako navrhnuté dôkazy súd posúdil, nemožno považovať za vadu konania, len preto, že nebol v konaní úspešný. Súd hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy (§ 191 C. s. p.), teda zákon vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, ktorá vyplýva z ústavného princípu nezávislosti súdov. Táto zásada znamená, že

záver, ktorý si sudca urobí o vykonaných dôkazov z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Ustanovenie § 387 C. s. p. upravuje postup súdu pri rozhodovaní o odvolaní a v ods. 2 tohto ustanovenia zákon umožňuje odvolaciemu súdu použiť skrátené odôvodnenie rozhodnutia, ak sa v celom rozsahu s rozhodnutím i jeho odôvodnením stotožňuje. V danej veci ide o takýto stav. Dovolací súd preto ani túto námietku dovolateľa nevyhodnotil ako dôvodnú.

26.3. K námietke žalobcu o porušení zásady „rovnosti zbraní“ dovolací súd vyslovil názor, že v danej veci nedošlo k porušeniu tejto zásady, nakoľko žalobcovi nebolo znemožnené podávať návrhy, predkladať dôkazy, navrhovať výsluch svedkov, teda nemožno vysloviť, že by bol voči druhej strane znevýhodnený. Skutočnosť, že nesúhlasí s vyhodnotením predložených dôkazov v konaní súdom, nie je porušením zásady „rovnosti zbraní“. Dovolací súd neakceptoval vzhľadom na uvedené ani túto námietku.

26.4. Dovolací súd len pre úplnosť zdôrazňuje, že aj prípadné nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom, (ktoré by inak mohlo byť dovolacím dôvodom podľa § 421 C. s. p., ale len z dôvodov v ustanovení zakotvených), nie je relevantným dovolacím dôvodom podľa § 420 písm. f/ C. s. p..

27. Dovolací súd vyslovil záver, že postup odvolacieho súdu nemožno považovať za rozporný s právom na spravodlivý proces a v konaní neboli zistené vady predpokladané zákonnou úpravou podľa § 420 písm. f/ C. s. p. tak, ako tvrdí dovolateľ, preto dovolanie žalobcu odmietol ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p.

28. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

29. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.